

ACC. N.R. M. 8913: 1-29.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Skåne
Härad: Gärdås
Socken: V. Wram
Uppteckningsår: 1943

Upptecknat av: Nils Biarne
Adress: Edward Lindahls g. 14A, Malmö
Berättat av:
Född år: i:

Berättare s. 1

"Kloka". Spännaren s. 2

" Grave Karna s. 6

Skriv endast på denna sida!

Berättare:

Nils Persson, hemmansägare född 1819 i Skjeltvingsjö
f. Wrauns församling. Kunde "Spänaren" och "Grove Klarna"

Nils Nilsson, hemmansägare född 1855 i Skjeltvingsjö
f. Wrauns församling. Kunde "Spänaren" och "Grove Klarna"

— en hemmansägare född 1858 i f. Wrauns församling.

— en lott är en man som varit utbildad i skogsbruk med
"Klarna" och annat skogsk. Har besökt "Grove Klarna"

Imvornästan Odelson, Tollep, född under 1850-talet
i Långsjö församling. Har besökt "Grove Klarna", k. "Sp."

Herman Nilsson Odelson, född i Hulta 1850,

Forsströms församling. Besökte några stammar-
minade i Långsjö, närm Grove 1878

Dessutom likaså berättare av en flertalet
stammar.

Nils Biarne, repp teckenare, född 1883 i Skj. f. Wrauns församling.
Besökte Grove år 1901. Kunde "Spänaren".

"Hjoka"

ACC. N:R M. 8913 : 2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

"Hjoka"

Spännaren var s. 12. kapt. Jubbe var
borgersliga manns var Jön Nilsson. Han
var fild under första kriget av 1808 och
den hade ärots sina kunskaper och en
skriftkonstbete av sin far, som var
en gästare till anseende person. De var
var missfäktet, och han en av krigets
sina praxistänning för mord var en person
som kallades Håmberg för med vil-
ken han var ovän. Han smitta dock
blämnas i bröst på baren. Håmberg
skulle vara krigare. De två spännaren
för invändigt för, gjord baten
en jätte och var väldigt stabla
och han skades invitt järnvägen en
mal som viker om till en station.
När för passade och blev han

2.

"Klaka"

ACC. N:R M. 8913:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

huggen av i vassa livet med en hia.
Spänningen för var även missfäcke för att,
de deligen passerade landsvägen mellan
V. Wrand och Hårby, hoppa ut på vagnen
bakifrån och bortgåla resbegäret. Han
skan ibland skulna reserfärderna
fannit en svartkonstbete, varför
han övergav landsvägsförarsen rick-
gumma yllan och blev "klaka" gubben. Hans
som sig skerson blev hans efterträdare
och var som skidorn en ansedd djurläkare.
Före vid bebratt var han en omlitad
person. Sin s. k. "kaxproveries" omlitad
han även. Med vilket resultat är svårt att
utskala sig om sig skidorn föll hemligt
Spänningen var en vauktig man ej avu hie
föddu, men hade ävt demes och hie
ppolitbegär. Befolkningen i orfen hade

"Klaka"

ACC. N:R M. 8913:4

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4.

Åter bespår för honom "Golda" Kungskaper
och många gånger vägen för honom, på vil-
man ej behövs handgjorda. Han var in-
blandad i många värmländska historier och
vilka uppteckningar har meddelat en
i "Lappan som Ojarslätt" in bant 1940.
Han bodde i en liten stuga i västra Brännstet
i V. Wram. Efter hans död, under 1890 talat
är det hans kvarhållsetta huset. Han
berättade om honom, efter hans död, ofta höjde
honom om magnans gå ut på Lappan och
berätta till honom han har gjort, men han
levde på grund alkoholism. Därefter höjde
han gå ut i bita från och pågå med
med flasken och glas i en stuga och på
höjdes en Gudelit "ähh" och sedan blev
det lyft. Han förtod sig höra detta period-
vis och blev aldrig rödd de ^{han} var en

"Kloka".

ACC. N.R. M. 8913 : 5.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5.

Skön detta under många år sedan han
levde. När husvärdinnan dog, sådes huset
till en kvinna i orten, som bodde där
sitt ett kort tid, och som hade
familjen ej fått någon för. En person,
som hade sig ej färdig vid något ställe,
skötte nu huset, men ej heller han
kunde skänka barn. Huset stod nu
öde en tid men sådes slutligen till
en person från Örebro ort, och som ej
kände till den utopiska ägaren.
Ej heller han kunde ha barn, och
huset stod öde under flera år, varefter
det kom till. Efter det nämns utsp-
fackmannen har av spänningen på och han
en liten undersökning och varlig om han
sig dock - som barn - ej vågade komma för
nåra. Hans verksamhet, som djurläkare.

"Kloka".

ACC. N.R. M. 8913:6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6.

lön ej understes, då han bestode under en
lön som verkas ej sammanhängande i
närmaste stund. Hans buren var i allmänhet
lystade. Han var praktiskt beslagtagen i
hushälsovården ej. Ej heller hans övriga böcker
och anteckningar kunde utvecklas efter
hans död.

Han var den första s.k. "Kloka" i vår
och hans närmaste kollega i
yrket var "Grave Karna" i Hus
Kärn.

"Grave Karna".

Den äldste kända "Kloka" kvinnan
i Skåne under 1800-talens första
hälft var "Grave Karna" - "Grave Karna" - "Grave
Karna" i Hus Kärn - Yngsjö Kärn - Tom
Kärn. Han föddes på Hjortholmens gård i

Fjellströms bokser, Feb. år 1838 och hennes namn var
Karna Pedersson, som gifte sig med Per. Hon var född
på moderns sida från en släkte som många hade kallat
"nat mer än andra" och den mest kända av dem
var "Blings Per" eller "Den blinga i Höganäs" som
också kallades "Höganäs Gubben". Som flicka
var ej hennes färdighet och hade ganska små
utskätsel om för någon flicka. Med anledning
härav blev hon tvungen värd med den beivare
på belästa Gogsjö-mönderska, Pella Petersson,
som hade hennes besökning. Anna var en ofta
sedd gäst i Högsholmen och hon öfverste stort
inflytande på Karna. De var båda aktiva i kyrkan
och kyrkan. Karna var en skicklig teolog, god
psykolog; gynnade sin kyrka och mycket religiös.
Anna var hjälpsam i kyrkan, intressant; skicklig blott
och hypernatistiskt intressant över sin omgivning.
Hon föddes vara en ängelsläkt på moderns sida.

"Klotta"

ACC. N:R M. 8913:8.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8

deras som de arbetslösa vännen, som
högjorde i alla frågor med vana.
De ingår os som kunde få den man de
vill ha komma de på den bussen är
beträdd "Blinge Per" för att få råd och hjälp.
Blinge Per kunde dock ej ställa honom
den man han vill ha den man
hansom stöddes att "pröva ut för en
genomlysning" vilket ju även blev
hans önska. Han förblev ~~stilla~~ hans
vidare egit, men blev istället istället
fränd av "Blinge Per" majestas beaktas
som vill honom förkommer på att han
lämnar honom av de ceremonier och
formaler som behövs i det ingi och
när Per blev genant istället för honom
som han efterträdde i "Koukunen"
för honom var i 25 års ålder då

"Hloka"

ACC. NR M. 8913:9.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

9.

konnes fader. Som vidt var den tiden
de Årmen den som var ämt överste
gärdar och stanna som var yngst blev
släppts utlöst från gärdar. Konnes
var efter faders döds tid i skofa
var en hus som låg på en holme i
"Kors bärr" vid Jyngjö. Denna bärr som
var en egen värd för sin denna
lilla holme var belägen bred fördom
varit ganska stängingligt var för holmen
används sin begravningsplats under
faders begravningens år 1600 fann
den holmen konnes allmänt ben
dett för "grovna" eller "gravä".
På denna plats stod Konnes hus
och höllt plats kunde knappast
syndas som begravt för en helte gammal
Konnes gravsten blev dock ej stor värd.

"Kloka"

ACC. N:R M. 8913:10.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10.

Hon inköpte en del jord i det frukt-
bara härrät som köpte sig en gård som
hon själv skötte vid sidan av sin
praktik. På 1880-talet hade hon kunnat
få en mer betydligt ryktlig som osvicklig
frånvaran och hon hade en frö
och egna sig utslutande av sin
praktik varför hon sålde sin lant-
bruk och köpte en hus med en stor
bäckgård invid vägen, på en besökande
litterära kunde hitta sin hälsa, för att
det skänkta vilade mindre myskita
över denna plats än gårdar på Gravö.
Hon var en utpräglat "örta-lösa"
och hade hon en del bröken i ämnet
troligen hade hon inga bröskänslor
men väl egna anställning om journal
och kurs som hon fått av Pölinge Per.

1/10/10

ACC. NR M. 8913:11.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

16.

Hennes föräldras boställe var den
s.k. "Norberg partia" på Kongl. Koppstadi-
Kontoret i staden Norberg. Denna boställe
var hennes dagliga umgänge, ty hon
var mycket religiös. I skolan där skulle
föreläsning afskedades vägen förbi hennes
stuga som ständigt med vägen av en
guden högt präst. I detta präst
fanns en flitig ringar avsedda att binda
höstarna i vid boställe har kommit och att
de bostället flitigt syntes betydligt.
I prästet fanns en kass eller boställe
som ledde in till hennes bostället. Fr
mycket mycket bostället ~~kom~~ jag in genom
bostället men vägen ej gå in. Dock
lyckades jag se henne genom en öppning
i prästet. Hon var ej vidare jager att
klädd, stor, grov drag, blomman med ljus

"Kloka"

ACC. N:R M. 8913:12.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

12.

Läppen samt Åsarv blott. Då hon talade
med en man upplystes dock hennes
persönligt en välvillig kvinna, som
fäst sig den hända och behag jag fått vid
hennes åsyn. Hon var säkerligen en
stor intellektuell som med sina inofrände
frågor och sin hypnotiska förmåga in-
fördade de som kom i beröring med.
Hon gick klädd i grå slättfärdskjort, som
präglade sin utslagna samt en ättittent
höft med vid handlederna mycket vida
sermar. På fötterna hade hon flera lada-
safflor samt lila eller violetta krumpror
Kjolen Oaldes delvis var en blott fö-
klode och på huvudet hade hon en senalitt
samt i nacken - t.ä. stråvakt kretsla.
Hon var en välvärd kvinna med grova näsa
manliga drag och Åsarv blott för vittes

"Klaka"

ACC. N:R M. 8913:13.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

63.

Jag kände mig kurliga till mods. Ett
besök hos Hanna gjorde ingen utom kring-
ande skäl. Den besökande mollogs
på en ceremonie till. När man var
kommit in om det var omblottade
plantor blev den besökande mol-
logen av en blods riktning som
gjorde sig under riktat om vad besök
gällde och sig till om den besökande
kom i rätt till. O.v.s. om den som
var gärende hade till inkom den älskade
och längre varit boende fram för den
närmare boende, ofta flera
timmar väntan. Blev man hungrig
och betenade matstök, blev man buden
på mat eller kaffe, vilket alltid
blev framdrutet i blugan. Vid
sidan tillbringades i bidjorden

"Hloka"

ACC. N:R M. 8913:14.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

14

eller "hoveu" som innehåller en hel del
medicinalvärtter och var välskäm. För
det oätliga väder fäste den besökande
båten på ett stort vädertrum, inrett
från loggen. När det var fullt om stiga
in måste man torla vät av fötterna, och
pötska veta ytterkläder i förtloggen.
In kommen mittes man om klarna
som också gjordes några Outyden av
vad som hänt på vägen dit. 7 bland
kunde han ge en förblappande berättelse
av vad som hänt och då var all miss-
för bortbläst från den besökande. Efter
den inledning bjöds fin bord, så-
vida man ej väntade så länge om man
kände från något. Under det kaffet
dröptes om kända han var man hade
för sig under vägen, som man talat med

"Klaka"

ACC. N:R M. 8913:15.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

15

sen vad man talat om. Hon plöjde inte
offret förän hon vunnit fullständigt
inflytande öfver detta husebarn.
Fälles berättelse om egen person. Si-
blor man uträ för Klakas genomträng-
ande blickar. Som syntes kunna
se genom allt och därefter utfrågades man
om sin berättelse. Fälles berättelse
någon hemmets vandra sjuka blivna
som med hvar något av den sjukas
infimma slödes förlogg. Efter några
frågor utbröte Klaka för att i es-
kan, i en iere kammar, kunna rö-
göra med anteckningar och andra
mytiska ting varunder han hövde
sitt med sig själv. under det en daga
fin profymrad tobaksrök för märktes.
Till denna kammar hade ingen

"Klotta"

ACC. N:R M. 8913:16.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

16

obehörig förtroende. För hon äls-
kom hade hon ordinationens kler och
man fick den själv eller dog, som
skulle användas som de förkännings-
regler som vara nödvändiga. Någon
beträffning begärdes ej förin. Sedan vid
hå vid det ej gällde anseende av för-
gods eller utskänkande av personor av en
eller annan beskaffenhet. De Årens
betalar kontant i förtroende by annars
kunde ingenting åtgöras. Vi be-
hos denna fick man afstå sig att
svära by det stälte hennes religiösa
sinne. Ej heller fick man begagna
shövietet tal by de hämnades hämn
genom att följa diare på den felande
vissas blev hugad att äta ytterligare
och på var det hänt - ofel burt.

En landtblödder — en her för upp-
seendeman berättat om en besökt hos
Grove-Karna. För något museum
blom skulpturerna sken han guld
Karna på skulpturerna, och begär
sig följande en vacker sommar-
morgon kl. 8 iväg för det 2 1/2 mil avlägna
Grove. Kommen en halv mil på väg hade
han kommit till Hellsjöhuset en
jörensbygd under skogen. Det
var en tidig sommar morgon och vädret
som var naturvårderna, ~~han~~ njöt av
det vacker landskapet genom
Flödet pyntade något honom baksidan
i tröskan på höst på hans gång framåt
stoppades upp. Han slog kraftigt bati.
Om sig om sin vidspelt på en
denne brant på mitten, och han vände

"Kloka"

ACC. N:R M. 8913:18

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

78.

sig hastigt om, men jagm iogou. Han hade
dratt det vara iogou av jagouans hundor
som bitis sig fast i rockens, men intet
synas till på vägen eller försägen konstomkring,
varken djur eller människor. Han kände
sig besynnerlig till moss och trädets väder
om hem då han hade det icke träffade
vara ett varsel för att ej fortsätta. Han
fortsätta dock på väg, men hade ej kunnat
länge förän han åter ett svagare ryck i
rocken, och vände sig hastigt om
men jagm ej trädes om något. Han
stade sig på en sten invid vägen och
trädde över det icke träffade, som varit
fortsätta färdens och hängde den av -
blagna höjden i en bakke. Fram
på morgonen var han kommen en färd
milet och träffade Hansa utomför

"1106a"

ACC. N:R M. 8913:19.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

19

huset. Han vägrade honom med: "Jag kom
mer du nu. Du blir lida söv men du blir
bra. Du blir bort skymt så om kan du gå
hem igen för ja behövs inte göra någ.
Men gåt för du gå in i o för nöt i
de för du kan gå läjnet". Han vägrade
berapport gå in men han vägrade ej lämna
någon sen då kom jag på berapport förslände
för honom försikran med is. Där han blev
bjudna på kaffe och kniv, ost och bröd.
Käna lämnade honom och gick
in i en angränsande rum där han
tröde hem i sängen en morgonprata
och därefter läsa en avdelnings bok.
Forts om han var hungrig lämnade
han bostä och huset innan han
kom åter. Han kunde sig avskan i hennes
närvaro efter vad hon sagt om de föred.

"Klaka"

ACC. N:R M. 8913: 20.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

20.

Yngare hvar gick hade han lagt tre blanda
silverkrönor på bordet, vilset boken
var mycket mer än han trötigen kommit
att lägga. Han steyndade sig på hem-
vägen och komman till den avslagna
kappan tog han den med sig hem. Vad
han som sökte Karna för, blev han. Han
bedyrade att ingenstans skulle förstå
honom att ätes besöka Karna efter hem-
met utslutade om hans tillfäll. Fr upp-
teberaren upps vittades den söndige
Käppan, som förvrat i om en fjing i
den var mycket tag och det verkade oö-
ligt att de kunde bli avslagna i samma
luften vilset dock bedyrades på
freden och som veta. Berättaren vis ej
för sin namn Kungjort då som han bodde.
"Jag vis ej vilken löjlig som han tog på sig."

"Klokke"

ACC. NR. M. 8913:21.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

21

Fransiska Jönsson dotter Olofson, föddes
berättade att hon i minnet av 1860-talet,
som barn, av sin farmor blev prins
sin Grove skolas för att boka bäl
för en mycket djukt för. Hon begav sig
tidigt på morgnen i väg men kom ej
fram förrän efter middags tiden. Som pojke
i närheten var hon mycket på att
vad hon såg på det drog ut på tiden
innan hon kom fram. Vidare kan ber-
neta fram för att äro, både klara
sitt barn: "På när Alena der, som e på till
på föda, var för länge sin. Di vänta på de
härna." Pojken framträdde nu till
barnet och Alena både till honom på med
in och på en "smärnad" så Alena hon
gjorde i ordning det. Hon Alena ha med
sig. Efter en stund kom hon tillbaka

"Kloka"

ACC. N:R M. 8913: 22.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

22

med en flasken som hon gav pojken, och
fö fick hon betala en Daler. Han fick
nu en förmåning att återgå till hemmet,
och "into glimma öd fönt skalle ha ött
på ajn gång". Pojken begro sig spridda
klädför sig sig några gånger förskall
barn, då han kunde se som om någon
var efter honom. Efter en stund glände
han bort Hanna och inkrande sig med
fö var som fanns på flaskan. Han tog
av flaskan men snubblade och fö
omtänkt vände flaskan flög från honom
och innehållt rann ut. Om han varit
riktig hos Hanna, så var det en inket
mat den föllas som bemärkade
honom nu. Han vågade ej komma
hem utan medicinerna och han vågade
än mindre vända om till Hanna.

"Klotta"

ACC. N:R M. 8913: 23.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

23.

för att jag ny. Riddningen som doct
i form av en birst. Han tyckte han flodde
och begav sig hem. Först blev besiktad
med vatten och blev bra. "Nu på ädre
da", på smedmästare Olsson, "har ja ofta
färd på Olitta ämnen. Får jag bra i
da ja vad har Hanna, eller blir det bra i
vannet, eller då bli bra ändå? Ja vad
inte. Kommer va då."

När Hanna var i 50 års ålder blev
han med förmodan gift med en handels-
arbetare Karl Sjön, som deltog i
Kommunalväst vid utdelning av pengar.
Han sökte Hanna vid en ädgarstund
i arbet. Hans betyg var ej utan beaktelse.
Han visade på Hanna hade de ekonomiska
vid beaktelse och han tillhörde av honom
att jag bli en handelsbetjänt vid sidan, och jag

Klaka

ACC. N:R M. 8913:24.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

24

blejpsa från Kingjockande härt arbeta.
Kaus önsketes lyckade och han blev gift
med Karna. Den första tiden var han endast
sin husbuds man, men då Kaus praktiska
skick så började han med sina egna
arbeten för en ytterligare höja Kaus
önskade vid behandling av de slita
från. Det var nämligen med en medlidande
som liksom Karna lät honom hälsa.
Kaus förmågor fick en utpräglat
genom ämnen på de plagg som de hjälps-
stående hade med sig för under tåkning.
Var det en eller annat för så fick plagget
lämnas kvar på en vissort vid hufvuds-
kända utfrån denna ceremoni med
månen, vilket skulle ha en partiller
god utseende. Kaus förså sig Kaus och
uppsått om sig som en förkände som

Klaka.

ACC. NR. M. 8913: 25.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

25

Karna, som användes till att räkna och
andra andra mystiska höstens problem.
I slutet av 1890-talet och till sin död,
hade Karna kommit bli kända kungar
utom Skånes gränser och dess kända
flertaliga gånger att han hade besökt
andra flera städer. Han följde
över en hjälps flöter som räkna illa ut.
De flöter av dessa vara från högre sam-
hällets klasser. Tillunda byttes Karna
bebrunda sina odelsfrörens på sin som
andra hörsflöter. För dess färd som
han på sin bebrunda, men till mycket
mer av de som hade bid. Om någon
sin problem uppbär på att det störde
Karna autändighets kända eller religiösa
begrepp, då högre orden lönas eller
fångas ej ens om flera färd som
erbjöds

som ersättning. Kärrens principer var be-
skrämda. Hon kunde tjäna när hon ville.
Endast en gång blev Kärrens åsidos för
obehörig släktsvetenskap, och detta
blev en stor besvär för Kärren.

En tio års pojke blev först till Kärrens
för behandling. Han hade varit sjuk
för över en månad på hospitalet och hade för-
klarats obotlig av provisoriskt läkare i
Blågård. Kärrens behandlade pojken
med sina hemmagjorda salvor och
lyskändes gick honom bra. Kärrens
Kärrens blev mycket glad för sig, och
sannade Kärrens sin åsidos för att han
behandlade pojken för att han var obot-
lig sjuk. Kärrens tillbringade i sin
handa till biträde och tjänstgöring
för att Kärrens Kärrens. Efter väl

K10KA.

ACC. N:R M. 8913: 27.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

27.

Jörävat väro stenu ^{der} väle vänto, man
kunde ej förni hästen gå fram vägen
men än en kort stund, där den blev
avslagen vid och kastade sig från
vägen. Efter en linnor frukt lösa
förstär till hästen än gå fram, kom
Karna sin hjälp, ty ton hem ~~den~~ bade,
det var synd om hästen. 76 se Åker
en gammal tornist över hästen var
och den gick den utan vida fram,
för en efter tornistens utläpande
sann av i vilde Åker. 77 hästen blev
omvittnat en pojken rode sin frist
och en löstans förtänt honom chafly
Karna blev dömd till 12:re böter, och
löstans bruo sändt smälte från an-
man hästen, men Karna besörn. 78
är omföret i sidans ~~min~~ dömbat år 1902.

K10170.

ACC. N:R M. 8913: 28.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

28

Efter några tid blev löns man Jettergren
Sängliggandes sjuk i 10 år. Härfi fick
Kärrna skedd. Ingen läkare kunde
bota honom, och han sine besökte från
Kärrna fr sin hjälp, men han blev sv-
vrad. Han åstads dock och erbjöd
sig återbetala bitarna och hederlig
vårdgäning om han visse hjälps
konst, men Kärrna var smärlig sin
för sin härtia, och förvode sin kon logat
sin skaff, och det borde han också
faga, och visa sin han var en man.
1909 baulades han sin sina föder och
från den minnesvård, som han givet sin.
Skaffet, sin efter hennes person uppgiften:
När Gud var tack, som givet oss bagen
genom Vår Herr, Jesus Kristus! Mar. 15:57
fr Kärrna sin dot bindes sin

1710190.

ACC. N:R M. 8913: 29.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

29

Kennes Anteckningar och böcker från
Norbert postica, som han fått av Kull
Niemi. Kennes personliga egoska
föreläsa med i Kista som lätts och
Kull Niemi berättade sig om folk-
sinnas gemenskap, men om det lyfades
som i Kista i finska Orben
Kanna var den första stora
föreläsa i Skåne, man
minns att och hans levande sinne
Kvar i bygden, och många historier
Kunna sinne om Kista av den som
berättar Kanna.

Skåne i Febr. 1943
Vilhelm